

EL BLOC

Núm. 4 Juliol de 2006

Edita: Bloc Olesà

fet diferencial

Salvador Prat

Es diu que la política és plena de traïcions, infidelitats, cops baixos, mentides, impostures i punyalades per l'esquena.

L'anomenat sentit d'estat, o de municipi, ha servit de coartada per justificar la renúncia incondicional a les conviccions més arrelades; en l'altar de les anomenades polítiques possibles s'han sacrificat els principis i els compromisos. I tot per descobrir que el peix que hi ha al cove no treu la gana i que el que és al sac, encara que ben lligat, no alimenta prou.

Això els ha passat als polítics que han governat Olesa en els darrers dos anys i mig. De què serveix dir-te socialista si, quan ets al govern, defenses polítiques reaccionàries? De què serveix dir-te d'esquerres si, quan pots canviar alguna cosa, t'afavoreixes els especuladors? Calia traïr els electors i els ideals per obtenir uns resultats tan magres?

Només des de la convicció legítima que allò que es patrocina és el que convé, des de la seguretat que neix d'un debat mesurat, obert a tothom i sense condicions, des de la fermesa en la defensa dels interessos de tots, complim el mandat dels olesans. I això es pot fer des del govern, però també es pot i s'ha de fer des de l'oposició

Tothom ja sap que els del BLOC OLESÀ som enemics de fer grans discursos retòrics. Ens agrada anar al gra i demostrar amb fets allò que pensem i defensar. La nostra fórmula és una suma de treball i rigor. El nostre èxit, una pluralitat ideològica que no ens resta coherència.

En aquest número us posarem alguns exemples d'allò que hem fet en els darrers mesos. Mentre uns es traeixen, es barallen i s'insulten, el BLOC va fent el seu camí. Altra cosa seria perdre el temps. I Olesa ja n'ha perdut massa de temps.

síndic de greuges d'Olesa

El Bloc Olesà ha manifestat en reiterades ocasions la necessitat de crear la Sindicatura Municipal de Greuges d'Olesa de Montserrat per tal de garantir en plenitud l'exercici dels drets dels ciutadans i les llibertats públiques.

Per això, un cop revisats altres models de Sindicatura ja en funcionament en diversos municipis catalans i un cop consultats aquests ajuntaments sobre els problemes d'implantació amb què s'han trobat, el Bloc ha decidit portar a aprovació del Ple la declaració de la voluntat de crear aquesta institució i el compromís de fer-ho abans d'acabar l'any.

el Bloc proposa la creació de la Sindicatura Municipal de Greuges

La Sindicatura hauria de ser un servei gratuït al qual podrien acollir-se tots els olesans, sense distincions; un bon instrument per tal d'eradicar qualsevol risc d'indefensió dels ciutadans en les seves relacions quotidianes amb l'administració.

Ara, per posar en marxa la Sindicatura de Greuges local caldrà convocar a debat als consells de participació, a les entitats i als ciutadans. El Bloc Olesà també convida a la resta de grups polítics a sumar-se a aquesta iniciativa i a millorar amb les seves aportacions la proposta inicial. No dubtem que això és possible.

pressupostos de fireta

Novembre de 2005, l'equip de govern tripartit va aprovar inicialment el pressupost per l'any 2006. Entre les intervencions dels seus representants destaquem les següents (recollides a les actes del Ple):

- Josep Dolader (PSC): "Estem segurs que és un pressupost acurat".
- Salvador Jorba (CiU): "És un pressupost que s'ha plantejat estrictament i professionalment".
- Joan Monforte (ERC): "Pressupost important... perquè compta amb els recursos suficients per garantir-lo"

Per la seva banda, el portaveu del Bloc va afirmar: "Són vostès el pitjor equip de govern que ha passat per l'Ajuntament d'Olesa i com a pitjor equip de govern presenten uns pressupostos de fireta".

Qui tenia raó, el tripartit o el Bloc?

Gener de 2006, l'equip de govern (PSC) presenta a aprovació definitiva el pressupost per a l'exercici 2006. Per estrictes qüestions de legalitat i sentit comú, no queda altre remei que acceptar les

al·legacions presentades pel Bloc Olesà:

- 1.- el tripartit havia previst ingressar els diners de la venda d'una finca que ni tan sols era propietat de l'Ajuntament (65 milions de pessetes)
- 2.- el tripartit pretenia vendre una finca de la zona de Cal Candi i destinar els diners a una finalitat diferent a l'obligada per llei, que és la construcció de vivenda social (99 milions).
- 3.- el tripartit pretenia vendre també unes finques del carrer Indústria per obtenir uns ingressos que no destinaria a vivenda social com marca la llei (174 milions).

En resum, els errors del tripartit van desdubtar el pressupost inicial per valor de 338 milions de pessetes.

Finalment, el pressupost *acurat, estricte, professional, que comptava amb recursos suficients per garantir-lo*, només va ser aprovat amb els vots del PSC; CiU es va abstenir i ERC va votar en contra.

Eren uns pressupostos de fireta i les votacions... una comèdia bufa.

descontrol urbanístic en Cal Candi

La nefasta gestió de PSC, CiU i ERC a punt de provocar un agüero de més de 1,9 milions de euros. Un recurs del Bloc evita una de les pèrdues patrimonials més importants de la història democràtica local.

¿dónde está Cal Candi?

Las parcelas que conforman el llamado Plan Parcial de Cal Candi están situadas a ambos lados de la calle Vall d'Arán,

que es una de las vías principales de acceso al barrio de Les Planes (ver plano adjunto).

¿qué es una reparcelación?

Es la distribución de un espacio de terreno en parcelas. Se trata de una operación sencilla.

Los propietarios de una zona aportan todas las parcelas que poseen a un fondo común. Una vez recogidos todos estos terrenos, se ceden los espacios

que marca la ley para hacer las calles, reservar zonas verdes, etc. Estos metros cuadrados cedidos obligatoriamente se restan del total inicial. A la cifra resultante se le aplica el porcentaje que aportó cada propietario y, de esta manera, se obtiene el número de metros cuadrados de la propiedad resultante.

¿qué ocurrió?

El Ayuntamiento de Olesa era propietario de un 10,83% de todas las parcelas, pero a la hora del reparto final los olesanos recibimos únicamente un 6,92% de los

derechos edificatorios resultantes (y no el 10,83% que nos correspondía). Hemos sufrido una pérdida patrimonial. ¿De qué magnitud?

	lo que tocaba al Ayuntamiento	lo que le adjudicaron	lo que perdimos de entrada
en porcentaje	10,83	6,92	3,91
en metros cuadrados	6.584	4.207	2.377
en pesetas*	1.063.278.000	679.406.000	383.872.000

*Valoración del metro cuadrado, según informe de servicios técnicos

Aún quedaba una operación final:

La Junta de Parcelistas decidió compensar las pérdidas del Ayuntamiento con 60.576.000 pesetas. Resumen final:

pérdidas iniciales..... 383.872.000.-

compensación..... 60.575.000.-

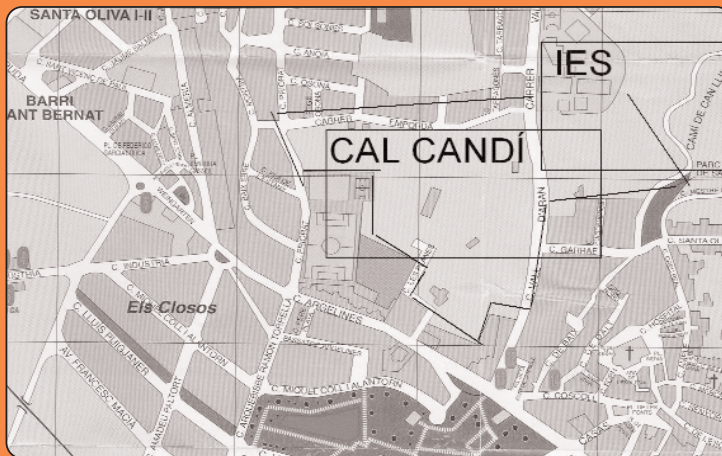
Al final los olesanos perdimos..... 323.297.000.-

¿qué hizo el tripartito?

El regidor de Urbanismo, representante municipal en la Junta de Compensación se abstuvo, aunque ante su presencia se desvanecía el patrimonio público.

La comisión interna de seguimiento del área de Urbanismo, formada por tres regidores del equipo de gobierno —el responsable del área (ERC), y los señores Dolader (PSC) y Jorba (CIU)—, dieron el visto bueno al desastre.

El alcalde de Olesa, Joan Rota (PSC), y todo su equipo de asesores, aprobó inicialmente, mediante decreto de alcaldía, la parcelación de Cal Candi. Posteriormente, ante el despropósito que sus colaboradores habían gestado y a instancias del BLOC OLESÀ, rectificó

Plano de la zona de Cal Candi

¿qué hizo el Bloc?

Joan Segado

Lo de siempre. Lo que llevamos haciendo desde hace tres años: evitar que la actuación del equipo de gobierno perjudique todavía más los intereses de todos los olesanos y acabe con el poco patrimonio que aún no han vendido.

Una vez revisado el expediente de parcelación, el Bloc planteó inmediatamente la necesidad de presentar un recurso de reposición señalando las irregularidades detectadas, que no se limitaban únicamente a los metros cuadrados del reparto. También se incumplían otros preceptos, puesto que al Ayuntamiento se le adjudicaban los peores terrenos y, además, se dispersaban todas sus propiedades, contraviniendo, en ambos casos, las leyes y los reglamentos de aplicación.

Los informes técnicos y jurídicos, elaborados a raíz de la presentación de nuestro recurso, nos dieron la razón. El Bloc evitó un descalabro económico y patrimonial cifrado en un mínimo de 323 millones de pesetas. En una reparcelación lo que pierde un propietario, en este caso el Ayuntamiento, lo ganan otros, que son tres de los más poderosos promotores de nuestro pueblo.

A la luz de estos acontecimientos resulta pertinente plantear algunas reflexiones:

¿Por qué se permite, demasiado frecuentemente, que ganen los grandes promotores y pierda el pueblo y los pequeños propietarios? ¿Es que aún no ha llegado el momento de que la justicia social se instaure también en Olesa?

Nos sorprende que el único Consejo de Participación que está recogido en una Ley, en este caso la de Urbanismo, no se haya constituido. ¿Es que no interesa que los ciudadanos podamos intervenir contra la especulación?

la llarga i trista història de les obres del carrer Alfons Sala

Avui, 19 de juny de 2006, fa 562 dies que el carrer Alfons Sala va tancar-se a totes aquelles activitats i usos que defineixen una via pública.

Avui fa 454 dies que van començar les anomenades obres d'urbanització d'aquest carrer cèntric i emblemàtic. Encara que ningú amb un mínim de seny pugui creure-s'ho, les obres encara no s'han acabat. I això que el projecte inicial preveia una durada de quatre mesos.

Avui fa 329 dies que el primer veí va presentar una queixa per humitats derivades de les obres. Hores d'ara, quan les queixes són generals i els problemes molt greus, ni l'Ajuntament ni l'empresa han solucionat els problemes amb solvència.

Avui fa 318 dies que una inspecció tècnica va diagnosticar que les obres havien deixat el carrer mal compactat. Avui fa 270 que van aparèixer els primers clots al paviment acabat de posar.

Avui fa 282 dies que els veïns van penjar les primeres pancartes, tips d'obres deficients i d'unes vagues promeses de solucions, sempre incomplides.

Avui fa 229 dies que l'equip de govern tripartit, amb les obres fetes i gairebé pagades, va tenir la barra de preguntar als veïns com volien el carrer. Aquests van presentar, immediatament, un seguit de propostes. Encara estan esperant resposta.

Avui fa 199 dies que la direcció facultativa (l'Ajuntament) va informar que es podia donar per acabada l'obra, amb totes les reparacions fetes i en perfecte estat de revisa. No tot devia ser tan perfecte quan el carrer encara està tancat i els veïns no paren de tenir problemes, alguns dels quals molt greus.

Aquesta cronologia serveix per posar en evidència el desastre a què ens han abocat els nostres governants en el cas de les obres d'urbanització de carrer Alfons Sala. Algú coneix cap altre municipi que es pugui permetre el luxe de tancar una de les seves vies centrals indefinidament? Es pot ser més incompetent, incapaç, inepte, totxo, negligent, indolent, descurat i desidiós?

Avui fa 321 dies que el Bloc Olesà va demanar que l'Ajuntament no pagués ni un euro més a l'empresa que estava executant les obres de manera tan inqüestionablement defectuosa. No van fer-nos ni cas.

Avui fa 286 dies que el Bloc Olesà va entrar un escrit de queixa adreçat al senyor Alcalde on, a mes de fer un llistat dels defectes observats, dèiem que "les actuacions de l'administració local han de redundar en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i han de servir per solucionar els problemes que poden anar apareixent i no per empitjorar les condicions objectives de vida dels olesans i per crear problemes on abans no existien". I acabàvem dient, en aquell llunyà mes de setembre de 2005, que "ja que els veïns del carrer Alfons Sala han tingut una infinita paciència davant de tanta negligència i incompetència, qualsevol actuació encaminada a solucionar totes les deficiències assenyalades ha de fer-se amb la màxima urgència i celeritat".

Avui fa 186 dies que el Bloc va demanar que no es cobressin els guals d'Alfons Sala perquè, de fet, amb el carrer tancat no existia fet imposable.

Avui fa 173 dies que el Bloc Olesà va demanar que el pressupost de l'Ajuntament per a l'any 2006 inclogués una partida suficient per fer front a les obres de reparació o reurbanització del carrer Alfons Sala. La nostra pretensió va ser rebutjada amb els vots de tot el tripartit, acabat de trencar. Es veu que en això encara estaven d'acord.

Avui fa 116 dies que tots els grups municipals reunits en sessió plenària varen decidir per unanimitat fer una modificació en els pressupostos de l'any 2006 per tal de reanudar una partida pel carrer Alfons Sala. Evidentment, qui governa, que és qui pot fer efectiva la decisió, no ha fet res.

Avui, 19 de juny de 2006, Joan Manuel Serrat actua a Olesa. Potser ens cantarà allò de "seria fantàstic no passar per l'embut. Que tot fos com és manat i que ningú no manés. Que arribés el dia del sentit comú", però aquesta trepa tampoc no se sentirien al·ludits.

sociovergència, la unió

El pacte tripartit que ha malgovernat Olesa en els darrers dos anys i mig tenia dos actors principals: CiU i els suposadament socialistes que dirigeixen el PSC.

El temps ha deixat ben clar que aquesta mena de socialistes i els convergents defensen els mateixos interessos i estan la mar de còmodes enfonsant Olesa. Fixeu-vos en el fosc assumpte protagonitzat per Jaume Monné i Rafel Galván, un cas real encara que pugui semblar teatre de l'absurd.

Existeix cap ciutadà amb dos dits de front que, quan contracta un professional perquè faci obres a casa seva, pagui abans que les obres estiguin acabades i revisades?

Doncs l'Ajuntament d'Olesa sí que ho fa. Paga a l'avançada sense cap garantia que després el servei contractat es presti ni que el resultat sigui satisfactori. Un exemple, que no és l'únic, l'hem tingut amb el Pla de Mobilitat.

Per fer aquest Pla de Mobilitat, el llavors regidor de seguretat ciutadana, Jaume Monné (PSC) va contractar a dit una empresa que es va comprometre a fer-lo i entregar-lo en un període de 6 mesos -a canvi de 5 milions de pessetes-. Corria la primavera de l'any 2003. Abans de deixar el consistori, l'avui primer secretari de l'agrupació local socialista, ja va donar el vist-i-plau al pagament d'una part substancial del treball. Les eleccions ja s'havien celebrat, el senyor Monné era regidor en funcions, però, segons sembla, corria pressa retribuir a l'empresa que feia el Pla de Mobilitat.

Ja amb el Rafel Galván (CiU) al capdavant de la regidoria de Seguretat Ciutadana, i amb el tripartit a tota màquina, aquest regidor va aprovar fer efectiu, al mes de desembre, la resta de la factura. Per tant, abans d'acabar l'any 2003 l'Ajuntament ja havia pagat els 5 milions de pessetes del Pla de Mobilitat.

Paradoxa 1: Malgrat haver-lo pagat, l'Ajuntament no tenia (ni encara no té avui) un pla de mobilitat complet, sistematitzat i satisfactori.

Setembre de 2004, Rafel Galván (CiU) va proposar i la Junta de Govern (PSC, CiU i ERC) va decidir contractar a la mateixa empresa per tal que fes un estudi de trànsit de les urbanitzacions d'Olesa. Tres mesos més tard, l'empresa ja havia cobrat els 2 milions de pessetes que pujava el nou contracte.

Paradoxa 2: Malgrat haver-lo pagat, l'Ajuntament no tenia (ni encara no té avui) un estudi de trànsit de les urbanitzacions complet, sistematitzat i satisfactori.

Setembre de 2004, Rafel Galván (CiU) va proposar i Joan Rota (PSC) va decidir contractar a la mateixa empresa per tal que preparés la presentació del Pla de mobilitat. Tres mesos més tard, l'empresa ja havia cobrat el milió de pessetes que pujava el nou contracte.

Paradoxa 3: Malgrat haver-ho pagat, l'Ajuntament encara no ha presentat el Pla de Mobilitat que, per cert, no existeix.

Gener de 2006, el Bloc Olesà demana l'obertura d'un expedient per tal d'establir per què ha passat aquest desastre, quins són els responsables, exigir a l'empresa la devolució dels vuit milions i demandar-la pels perjudicis ocasionats.

Paradoxa 4: L'Ajuntament, que tanta pressa ha tingut per pagar una feina que no s'havia fet, encara no ha obert l'expedient.

Incògnita final: Què s'amaga darrera d'aquest fosc assumpte?

Bloc Olesà

www.bloc-olesa.net
bloc-olesa@bloc-olesa.net

Sabíeu que...

Les obres del Parc de l'Estatut s'estan endarrerint perquè s'ha de canviar tot el projecte. Efectivament, un cop vallat el sector, els nostres governants s'han adonat que s'havien deixat dos vials a banda i banda per tal que els vehicles de serveis —ambulàncies, bombers, etc.— poguessin accedir a les zones dels habitatges. El Bloc fa temps que ho havia advertit. Però en això com en tantes altres coses no ens han fet ni cas, i ara pagarem les conseqüències.

El Bloc ha exigint el soterrament dels contenidors de brossa al voltant de la nova promoció d'habitatges de Cal Dalmases, per sentit comú i amb l'objectiu de millorar el benestar dels veïns. La propera construcció de més de dos-cents habitatges en aquell sector pot provocar greus problemes d'acumulació d'escombraries en un espai reduït.

La Generalitat de Catalunya ha inclòs en el Pla d'Infraestructures la construcció d'una AUTOPISTA! de quatre carrils entre Vacarisses i Martorell que acabaria de destrossar el nostre terme municipal. Aquest projecte —que ha anat cremant etapes sense que l'equip de govern hagi informat ningú, ni entitats ni oposició— ha estat recorregut per l'Ajuntament (amb l'abstenció dels que es diuen socialistes).

En el darrer Ple, amb el vot favorable dels anomenats socialistes, de CiU i d'ERC (torna el tripartit), es va aprovar que un conegut constructor, a canvi de fer 10 cases unifamiliars més de les previstes en la planificació urbanística de la zona de Les Planes, cedís al municipi una vinya (terreny rústic) **per sobre de la qual podria passar l'autopista** si s'arriba a construir. D'això se'n diu fer el negoci de *Roberto el de las cabras* (també rústic)

El Bloc ha proposat al Ple, i aquest ha aprovat per unanimitat, recuperar per l'arxiu municipal una còpia dels papers de Salamanca que fan referència a Olesa. Es tracta de respostes a requeriments de la Generalitat fets a sindicats, partits i al propi Ajuntament, sobre incautacions de béns mobles durant la guerra. En la mateixa ocasió, el Bloc proposava fer arribar el reconeixement dels olesans a totes les persones que han fet possible el retorn dels documents espoliats i, singularment, a la Comissió de la Dignitat.

Si m'enganyes un cop, teva és la culpa; si m'enganyes dos, la culpa és meva.

Anaxàgoras